

חַת־ת לַשַּׁבָּת קוֹדֵשׁ פְּרָשְׁת אַחֲרֵי ד' דְּחוּל הַמּוֹעֵד פְּסַח (בַּחֹל"ל ג') - שַׁבָּת חוּל הַמּוֹעֵד פְּסַח י"ט נִסָּן ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תִּמְיֵד עֵינֵי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / שְׁבִיעֵי עִם רִשׁ"י

כְּמוֹ שְׁלֹמֹדָנוּ אֶתְמוּל, נִשְׁוֹאִין יְהוּדִיִּים הֵם דְּבַר מְאוּד קְדוֹשׁ. הַתּוֹרָה אוֹמְרַת שְׂאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל "הַקִּיָּאָה מִתּוֹכָהּ" אֶת הַגּוֹיִים שֶׁהִתְנַהֲגוּ בְּדָרֶךְ לֹא קְדוֹשָׁה. יְהוּדֵי צְרִיף לְהִתְנַהֵג שׁוֹנָה- אֲנִי הָעַם הַמִּיְחָד שֶׁל ה'.

- שְׁנֵי אֲנָשִׁים לֹא יְכוּלִים לְהִתְחַתֵּן אַחַד עִם הַשְּׁנִי

- אֲנָשִׁים לֹא יְכוּלִים לְהִתְחַתֵּן עִם בְּהֵמוֹת.

אִם אָדָם עוֹבֵר עַל עֲבֵרוֹת אֱלֹהִים אֶפִּילוֹ אִם בֵּית הַדִּין מַעֲנִישׁ אוֹתָם, ה' נוֹתֵן לָהֶם עוֹנֵשׁ נוֹסֶף- בְּרַת, לְחַתּוֹת אֶת הַחַיּוֹת שֶׁהֵם מְקַבְּלִים מֵה' כִּף שִׁסְתַּלְקוּ מֵהָעוֹלָם בְּגִיל צַעִיר לְלֹא יְלָדִים.

שְׁמִירַת הַמִּצְוֹת הָאֵלוֹי מְרָאָה שְׁאֲנִי מְבִינִים שֶׁהַ מְנַהֵל אֶת הָעוֹלָם וְיוֹדֵעַ מַה הֵכִי טוֹב עֲבוּרָנוּ. אֲנִי מְבִינִים שֶׁהוּא יַעֲנִישׁ אִם חֵס וְשְׁלוֹם עוֹבְרִים עַל עֲבֵרוֹת אֱלֹהִים וּמְבִינִים שֶׁה' יִתֵּן שְׂכָר לְמִי שִׁיתְנַהֵג כְּפִי שֶׁהוּא רוֹצֵה.

תְּהֵלִים / יוֹם י"ט לַחֲדָשׁ פְּרָקִים צ' - צ"ו

הַפָּרֶק הָרִאשׁוֹן מִתּוֹךְ פְּרָקֵי הַתְּהֵלִים שֶׁל הַיּוֹם, נִכְתָּב עַל יְדֵי מֹשֶׁה רַבְּנוֹ. דָּוִד הַמֶּלֶךְ מְאַחֵר יוֹתֵר הוֹסִיף אוֹתוֹ בְּחֶלֶק מְסַפֵּר הַתְּהֵלִים.

הפּרָק מֵתַחִיל בְּמִלִּים: "תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹקִים" – זוֹהִי הַתְּפִלָּה עַל יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, הָאִישׁ שֶׁל ה'.

מִדּוּעַ נִקְרָא מֹשֶׁה רַבֵּנוּ: "אִישׁ הָאֱלֹקִים"?

ה' הוּא הַכֹּל, וְהַכֹּל הוּא ה', אֲבָל אֵינָנו יְכוּלִים לְרַאוֹת אוֹתוֹ! ה' בְּרָא אֶת הָעוֹלָם בְּגִלְגַּל שְׂרָצָה שְׂבִינֵי יִשְׂרָאֵל יִתְנַהֲגוּ בְּדֶרֶךְ מְסוּיָמֶת שֶׁתִּשְׁמַח אֶת ה'.

אֲבָל אִם אֵינָנו יְכוּלִים לְרַאוֹת אֶת ה', אִיךְ אֶפְשֶׁר לְדַעַת כִּיצַד לְהִתְנַהֵג?

מְסֻבָּה זֹה, ה' נָתַן לְבִנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, שֶׁהוּא "אִישׁ הָאֱלֹקִים". לְמֹשֶׁה רַבֵּנוּ יֵשׁ שְׁנֵי חֻלְקִים, חֻלְק אֶחָד מִמֶּנּוּ הוּא שֶׁל "הָאֱלֹקִים" - מָאֵד קְרוֹב לֵה' כִּי שֶׁהוּא יוֹדֵעַ מֵה' ה' רוֹצֵה, אֲבָל הוּא גַם "אִישׁ" - יְכוּל לְלַמֵּד מֵה' עֲלֵינוּ לַעֲשׂוֹת.

תְּמִיד יִשְׁנוּ נְשִׂיא, כְּמוֹ מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, שֶׁעוֹזֵר לְיִהוּדִים לַעֲשׂוֹת אֶת מַה שֶׁה' רוֹצֵה בְּאוֹתוֹ דּוֹר. עֵכָשׁוּ כַּמּוֹבָן, הַרְבֵּי הוּא ה' מֹשֶׁה רַבֵּנוּ שֶׁלָּנוּ!

הַרְבֵּי אָמַר שֶׁאֲנַחְנוּ עוֹמְדִים תַּכְּפֹּר וּמִיד לְרַאוֹת אֶת הַגְּאוּלָּה, וְצָרִיכִים לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד עַל כֵּן! אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְהִתְלַהֵב וּלְבַקֵּשׁ מֵה' שִׁישְׁלַח לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ, נְאוּ!

תְּנִיָּא / לְקוּיֵי אֲמָרִים פְּרָק מ"ב (י"ט נִיסָן שְׁנָה מְעוּבֵרֶת)

יְהוּדִים הֵם כְּמוֹ כְּבָשִׂים, וְיֵשׁ לָנוּ רוּעָה. (הַרוּעִים הָאֵלוּ הֵם גַּם הָאֲשֻׁפִּיזִין- הָאוֹרְחִים הַמְיַחֲדִים שֶׁל חַג הַסְּכוּת). כָּלֵם עוֹזְרִים לָנוּ בְּעִבּוּדֵת ה'.

הַרוּעִים הֵם: אֲבָרָהִם, יֶצְחָק, יַעֲקֹב, מֹשֶׁה, אַהֲרֹן, יוֹסֵף דָּוִד.

לְמַשָּׁל, אֲבָרָהִם נָתַן לָנוּ אֶת מִדַּת הַחֶסֶד, יֶצְחָק נָתַן אֶת מִדַּת הַגְּבוּרָה. וְכֵן הִלָּאָה. מֹשֶׁה רַבֵּנוּ נוֹתֵן לְנִשְׁמָה שֶׁל הַיְהוּדִי אֶת הַכַּחַם בְּאֵמֶת לְהַרְגִּישׁ אֶת ה'. (מֹשֶׁה הִרְאָה לָנוּ אֶת ה' בְּקָרִיעַת יַם סוּף וּבְהַר סִינַי, וְהַנִּשְׁמָה שֶׁלּוֹ נוֹתֶנֶת לְיִהוּדִים כַּחַם שֶׁמֵּאֶפְשֶׁר לְחוּשׁ אֶת ה').

אֲבָל זֶה לֹא הַכֹּל, יִשְׁנוּ מֹשֶׁה רַבֵּנוּ בְּכָל דּוֹר- הַרְבֵּי שֶׁל אוֹתוֹ הַזְּמַן. הַרְבֵּי מְקַבֵּל כַּחַם חֶזֶק מִמֹּשֶׁה רַבֵּנוּ כְּדֵי שִׁיּוּבֵל לְלַמֵּד אֶת הַיְהוּדִים בְּדוֹרוֹ עַל ה', כְּדֵי שִׁיּוּכְלוּ לְהַרְגִּישׁ אֶת ה' בְּאֵמֶת.

בְּצוּרָה כְּזוֹ, אֶפְשֶׁר בְּאֵמֶת לְהַרְגִּישׁ "וְהִנֵּה ה' נֹצֵב עָלֵינוּ"- שֶׁה' מְשַׁגֵּחַ עֲלֵינוּ וְכֵן אֶפְשֶׁר שֶׁתִּהְיֶה הַיְרָאָה עָלֶיהָ מִלְּמַד הָאֲדָמוּ"ר הַזֶּקֶן בְּתִנְיָא.

כְּאֶשֶׁר מְסַתְּכָלִים עַל תְּמוּנָה שֶׁל הַרְבֵּי, הַדְּבָר עוֹזֵר לְזַכֵּר שֶׁה' מְשַׁגֵּחַ עֲלֵינוּ.

רוֹצִים לְשִׁמּוֹעַ מִשֶׁהוּ מְיַחֵד? הַמְּקוֹם שֶׁבוֹ הָאֲדָמוּ"ר הַזֶּקֶן מְבָאָר אֶת "וְהִנֵּה ה'" הוּא הַתְּנִיָּא שֶׁל יוֹם י"א נִיסָן בְּשָׁנָה מְעַבְרֶת. וְעֵכָשׁוּ אֲנוּ מְבִינִים מִדּוּעַ- בְּגִלְגַּל שֶׁהַרְבֵּי הוּא זֶה שְׁנוֹתָנוּ לָנוּ אֶת הַכַּחַם לְהַרְגִּישׁ אֶת הַפְּסוּק הַזֶּה.

הַיּוֹם יוֹם / י"ט נִיסָן

הַיּוֹם הוּא הַיּוֹם הַרְבִּיעִי לְעֵמָר.

בְּשֶׁבֶת כְּאֶשֶׁר אוֹמְרִים "לְכֹה דוּדִי" אוֹמְרִים "בְּשִׁמְחָה" בְּמְקוֹם "בְּרַנָּה". כִּיּוֹן שֶׁזֶהוּ חַג. כְּאֶשֶׁר אוֹמְרִים "שְׁלוֹם עָלֵיכֶם" וְקִטְעִים נוֹסְפִים לְפָנֵי הַקְּדוּשָׁה, אוֹמְרִים בְּלַחַשׁ.

הַרְבֵּי רַש"ב פִּעַם הִסְבִּיר אִיךְ "מֵה נִשְׁתַּנָּה" מְדַבֵּר עַל מְשִׁיחַ.

מֵה נִשְׁתַּנָּה- אִיךְ הַלִּילָה הַזֶּה, הַגְּלוּת, שׁוֹנָה מִכָּל הַגְּלוּתוֹת?

1. "אִין אָנוּ מְטַבִּילִין"- בְּכָל גְּלוּת אַחֲרָת, לֹא נִהְיִנוּ טְהוּרִים (כְּמוֹ טְבִילָה בְּמְקוּוֹה) בְּגִלְגַּל

שמיך אחר כך עם ישראל יצא שוב לגלות. אבל "הלילה הזה", אחרי הגלות הזו נהיה טהורים פעמים. הגוף יטהר ונוכל לראות את הנשמה.

2. "אנו אוכלים חמץ או מצה" (מצה היא דקה כמו אדם שיש לו בטול וחמץ הוא תפוח-מלא ישות כמו אדם בעל גאווה). בגלות, אנו משתמשים בנשמה שלנו שהיא כמו מצה והנפש הבהמית שהיא כמו חמץ. אבל אחרי הגלות הזו, נשתמש רק בנשמה.

3. "אנו אוכלים שאר ירקות" – ירקות גם במשמעות של צבע ירק. כשאדם מקנא, ישנו בטוי על כך "הוריקו פניו". בכל הגליות אנשים קנאו בכל מיני דברים, אחרי הגלות הזו צדיקים קנאו (כמו מרור) בקרבה של צדיקים אחרים לה'.

4. "בין יושבין ובין מסבין" אחרי הגלות, אנו נרגיש תענוג, תחושה מאוד עילאית שחסידות אומרת שזו המשמעות של "אכילה" ישנן דרכים שונות לחוש תענוג, אבל אחרי הגלות הזו, אנו נרגיש את הדרך הגבוהה ביותר והטובה ביותר של תענוג.

ספר המצוות / מצוות עשה י"ט

היום בספר המצוות לומדים שוב את אותה מצוה, **מצוות עשה י"ט**, להודות לה' ולברך אחר האכל-ברכה אחרונה. לומדים מצוה זו מהפסוק בחמש (אותו מזכירים בעת הברכה) "ואכלת ושבעת וברכת את ה'". הלכות המצוה הזו נכתבו בגמרא במסכת ברכות.

הרמב"ם כתב את ההלכות האלו בתוך ספר אהבה אותו לומדים בעת. ההלכות המעשיות של מצוה זו כתובות בשלחן ערוך אורח חיים (החלק הראשון) מסימן קפ"ב והלאה, ובמהדורה הסופית של האדמו"ר הזקן בסדר ברכות הנהנין.

רמב"ם / הלכות ברכות פרקים ד', ה', ו'

פרק ד'- לומדים מתי אדם צריך לברך שוב למשל אם החליט לברך ושנה את דעתו ורוצה לאכול שוב, יש לברך ברכה נוספת. אפילו אם טרם ברכו ברכה אחרונה. הלכה נוספת היא שאם מברכים בטעות או שהמאכל התקלקל לפני שאנו יכולים לאכל אותו, אומרים 'ברוך שם כבוד מלכותו'.. מיד, כדי שתהיה סבה לברכה. בכך שמדברים אודות כבוד ה' מיד אחרי אמירת הברכה, הברכה אינה נחשבת לברכה לבטלה.

פרק ה'- בפרק זה לומדים מי חייב בברכת המזון. ילדים חייבים משום מצוות חנוכה. לומדים גם על זמון – תוספת שמברכים כאשר יש שלושה אנשים ומעלה שמברכים יחד.

פרק ו'- בפרק זה לומדים על נטילת הידים לסעודה ומים אחרונים. הרמב"ם אומר שנטילת הידים לסעודה הנה מצוה מדברי חכמים, אבל מים אחרונים הם משום סכנה, וצריך להזהר ולהקפיד עליהם עוד יותר.

דרכי החסידות / למוד מסכת סוטה בימי הספירה

במהלך ימי ספירת העמר, לומדים חסידים מידי יום את מסכת סוטה שיש בה 49 עמודים, בדיוק כנגד 49 ימי ספירת העמר (נלמד זאת בהמשך בהיום יום).

בעמוד היומי במסכת סוטה מתחילים ללמד על כך שיהודי צריך להיות מאוד זהיר שלא להיות בעל גאווה.

בעל גאווה חושב שהוא חשוב וצריך שיהיה לו כל מה שהוא צריך, אפילו אם זה לא בדיוק מה שה'

רוצה.

זו הסבה שאחד החכמים אמר שאדם בעל גאווה הוא כמו עובד עבודה זרה חס ושלום, בגלל שהוא חושב רק על מה שהוא רוצה ולא זוכר על רצונו של ה'.

כשאנו לומדים זאת, הדבר עוזר לשפר את מידותנו. זה הדבר שאנו אמורים לעשות במשך ימי ספירת העמר.